

BOG

MIT SMYKKEKRIN (/BOEGER/MIT- SMYKKEKRIN-DIGTE)

Af

Ursula Andkjær Olsen (/forfattere/ursula-andkjaer-olsen)
(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/mit-smykkeskrin-digte) for at anmelde
SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A47588464&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook
([http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte&title=Mit smykkeskrin](http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte&title=Mit%20smykkeskrin))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte&status=Mit smykkeskrin +http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte&status=Mit%20smykkeskrin+%20http://litteratursiden.dk/boeger/mit-smykkeskrin-digte))

Digtsamlingen er på én gang fyldt med tab, sorg, gaver og værdier. En tung halskæde med syv led, som både forfatter og læser kan bære med smerte og stolthed.

TAGS:

BIOLOGI (/TAXONOMY/TERM/1062)

EKSTASE (/TAXONOMY/TERM/30625)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

KREDSLØB (/TAXONOMY/TERM/30626)

KROPPEN (/TAXONOMY/TERM/5972)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

OVERGANGSALDEREN (/TAXONOMY/TERM/8102)

SMERTER (/TAXONOMY/TERM/9713)

28 apr.20

(/users/cecilia-dybris-marini)

Af Cecilia Dybris Marini (/users/cecilia-dybris-marini)

Skribent

Digtsamlingen er på én gang fyldt med tab, sorg, gaver og værdier. En tung halskæde med syv led, som både forfatter og læser kan bære med smerte og stolthed.

Den 241 sider lange digtsamling består af en række både kursiverede og ikke-kursiverede digte og tekster, inddelt i syv afsnit af fotografiske arbejder af kunstneren Sophia Kalkau. De syv afsnit bærer titlerne: 'Bankboks', 'Jeg sender noget ind i mundstykket', 'Uden at have det guld der skal til', 'Klargjort til ekstase', 'Ringbrynje, håret', 'Mit smykkeskrin' og 'Grundsten'. Titlerne forgriber subtilt mange af temaerne i digtene: kropslighed, mystik, beholdere og artefakter. Selvom digtende er tætte og kompakte, er de også luftige og spredte, serielle og i forløb. Ursula Andkjær Olsen arbejder med sine tekster i store, nærmest uoverskuelige strukturerer, og de er meget komplekse.

Andkjær Olsen fremskriver kroppen som en beholder, men også som et sted hvor noget gror ud af. Den er et skrin med gaver, og den er en mekanisme, der kan kopiere sig selv, og derfor bliver kroppen ved med at give. Ikke nok med at digtene beskæftiger sig med fødsel, død og kropsvæsker, det er også noget så sjældent som en digtsamling, der skildrer overgangsalderen. Jeget forbander kroppens tabsfunktion og savner menstruationsblodet, længes

efter det. Som læser fornemmer man tydeligt tabet af frugtbarhed og ungdom, af at kunne give liv og skabe. Livmoderen bliver beskrevet som en tom sal under hjertet, og jeget vil fylde tomheden med sten, som ulven bliver fyldt i rødhætte. Det er en kropslighed, der nærmest giver kvalme. Digtene insisterer på, at kroppen hænger sammen med verden. Det gør den blandt andet, fordi vi producerer (eksempelvis mad og børn), og vi fortærer (eksempelvis mad og hinanden). 'Mit smykkeskrin' vil gerne have os til at se forbindelser mellem ting, vi måske ikke før forbandt.

Dette er Ursula Andkjær Olsens økonomiske poetik til os. Hun viser os at følelser, vejnet, sikkerhedsnet, netværk alt sammen er noget vi udveksler med hinanden. Det er et regnestykke - ikke for os, men for kosmos. Den fornemmelse for kædedannelse, som Andkjær Olsen kan skrive frem, rammer mig og gør, at jeg ikke føler mig så alene i verden længere.

'Mit Smykkeskrin' arbejder også med det mystiske og det mytiske. Den sender hilsner til både Olga Ravns og skriftkollektivet BMS' brug af ritualiserede ord og symboler. De fire elementer ild, jord, luft og vand påkaldes i en række forskellige sammenhænge, ikke mindst i myternes stedvise opdukken.

Der er tematisk meget død i digtene. Jegets moder dør på første side, livmoderens død med alderen, livmoderens døde æg. Det er uundgåeligt at forholde sig til store følelser som sorg, tab og angst. Måske også lettelse? Andkjær Olsen viser os også, at det er smukt at forskyde sine følelser. Gøre dem universelle og til allemandseje, i stedet for private og introverte.

At teksterne insisterer på, at alting hænger sammen på godt og ondt, gør dem til meget tung læsning. Jeg oplevede selv at blive tung – at mit hjerte, min mave, alt det jeg har spist og min livmoder faldt og faldt, ned gennem stolen og gulvbrædderne. På den måde har hendes valg af ord og temaer, der netop kredser om tab, påvirket mig meget direkte. Uagtet tungheden kan man ikke fornægte den skønhed og æstetik, der ligger i hvert enkelt ord fra Andkjær Olsens hånd.